

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. ve věci

žalobce: J. T.
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným
sídlem Ondříčkova 1304/9, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2021, č. j. MSK 40335/2021, ve věci
přestupku,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 20. 6. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2021 (v žalobě zjevně nesprávně 2. 4. 2021), č. j. MSK 40335/2021, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Orlová, odboru

Shodu s prvopisem potvrzuje I.C.

dopravy (dále jen „MěÚ Orlová“) ze dne 22. 2. 2021, č. j. OD/PŘ/1953/2020/MRA, kterým byl žalobce uznán vinným

ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPPK“), spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 40 km/h a více, tedy v porušení § 18 odst. 4 ZPPK. Za tento přestupek, spáchaný žalobcem jako řidičem osobního motorového vozidla Škoda Octavia, reg. zn. X, dne 11. 6. 2020 kolem 12.14 hod. v Petřvaldě na ulici Ostravská, poblíž prostoru zastávek BUS Březiny, ve směru jízdy na Ostravu, byla citovaným rozhodnutím MěÚ Orlová žalobci uložena pokuta ve výši 6 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě uvedl, že výrok napadeného rozhodnutí je nezákonný, když potvrzuje prvostupňové rozhodnutí MěÚ Orlová přes jeho zjevnou věcnou nesprávnost a nezákonnost způsobenou vadami řízení předcházejícího jeho vydání. Konkrétně žalobce argumentoval:
  - a. nezákonným ústním jednáním dne 24. 8. 2020 (v žalobě zjevně nesprávně 24. 8. 2021) bez přítomnosti žalobce, resp. jeho zmocněnce, kdy žalobce byl krácen na právu účastnit se dokazování, a to ačkoliv substituční zmocněnec žalobce se z jednání telefonicky omluvil a následně dne 2. 9. 2020 v 7:24:36, tedy dříve, než bylo téhož dne vydáno MěÚ Orlová pod č. j. OD/PŘ/1953/2020/MRA ve věci první, později zrušené rozhodnutí rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 12. 2020, č. j. MSK 126853/2020, zaslal do datové schránky MěÚ Orlová písemnou omluvu potvrzující omluvu telefonickou; a přestože bylo první ve věci MěÚ Orlová vydané rozhodnutí následně zrušeno, žalovaný neshledal procesní vady, ani nedostatečné dokazování, a tato nezákonnost se promítla i do dalšího řízení;
  - b. nerespektováním závazného právního názoru vysloveného v prvním rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2020, že je nezbytné zhojit vadu mající vliv na zákonnost rozhodnutí, a to výsledkem svědků k odstranění rozporů v čase spáchání žalobcova přestupku, přičemž MěÚ Orlová si vyžádal pouze úřední záznamy policistů přesto, že žalovaný uvedl, že oznámení o přestupku a úřední záznam není možné užít bez dalšího ve správním řízení jako hlavní usvědčující důkazy; dle žalobce nelze akceptovat, aby se policisté, kteří prováděli měření, vyjádřili k rozporu v časovém údaji písemně;
  - c. nepoužitelným a neprovedeným důkazem označeným jako „šablona měření“, která má dle odůvodnění rozhodnutí MěÚ Orlová ze dne 22. 2. 2021 potvrzovat správnost provedeného měření, avšak žalobce takové tvrzení považuje za nepřezkoumatelné, když MěÚ Orlová nespecifikoval, jak šablonu použil, k čemu dospěl, a jaké učinil závěry o správnosti měření; a jestliže pak žalovaný zmiňoval, že se „měřené vozidlo nachází v radarovém svazku ve stanovené pozici“, pak takové tvrzení je dle žalobce rovněž nepřezkoumatelné, protože není zřejmé, jak k němu žalovaný dospěl;

- d. nejasností v typu měřicího přístroje (Ramer 10 x Ramer 10C), kterou žalovaný bagatelizoval.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, a k jednotlivým žalobním bodům uvedl následující:
- a. omluva substitučního zástupce žalobce z ústního jednání nebyla náležitá podle § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., když byla učiněna až v den jednání 24. 8. 2020, ačkoli překážka bránící dostavení se k jednání vznikla již dne 23. 8. 2020, dále když písemná omluva byla předložena až 1. 9. 2020, ačkoliv překážka neumožňující dostavit se k jednání trvala jen do 24. 8. 2020, když důvod omluvy nebyl ničím prokázán ani osvědčen, a konečně když sám zmocněnec žalobce se z ústního jednání neomluvil vůbec;
  - b. závazný právní názor žalovaného, vyjádřený v prvním zrušujícím rozhodnutí ze dne 3. 12. 2020, spočíval v tom, že mezi podklady rozhodnutí existuje rozpor (přepisovaný datum a rozdíl v čase spáchání přestupku), který je nutno odstranit dalším dokazováním, a pokud správní orgán neprovedl k odstranění tohoto rozporu výsledky svědků, ale vyžádal si písemné vyjádření, pak to žalovaný nepovažuje za nerespektování právního názoru, když i tímto postupem byl rozpor dostatečně objasněn, jednalo se o formální chybu v psaní, a když žalobce ani jiný den nebo hodinu spáchání přestupku netvrdil;
  - c. v projednávané věci je skutkový stav bez důvodných pochybností prokázán i bez ohledu na důkaz označený jako „Vyhodnocení záznamů“ (jde o podpůrný materiál pro verifikaci výstupu z rychloměru, novější rychloměry zobrazují fotografie vozidel přímo se šablonou radarového svazku), žalobce nevznnesl konkrétní námitky, které by naměřenou rychlost zpochybňovaly, a pokud jde o provedení tohoto listinného důkazu, žalobce byl s touto listinou seznámen a měl možnost se k ní vyjádřit v rámci prvního odvolacího řízení ve věci a před vydáním druhého prvostupňového rozhodnutí ze dne 22. 2. 2021, a není vadou působící nezákonnost rozhodnutí, jestliže nebyl formálně učiněn záznam o provedení důkazu při ústním jednání nebo při dokazování mimo ústní jednání;
  - d. v ověřovacím listu je rychloměr označen jako „silniční rychloměr RAMER10 C“, výrobní číslo 16/0255, stejné výrobní číslo je uvedeno na výstupu z rychloměru, a i když v pravém dolním rohu hlavního snímku je uvedeno „RAMER10“, není pochyb o tom, že jde o totožný rychloměr, písmeno „C“ označuje verzi přístroje (to plyne i z ověřovacího listu), typ přístroje je stále stejný – RAMER10.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Mezi účastníky nebylo sporu o skutkovém stavu projednávané věci, a proto krajský soud vyšel ze skutkového stavu, jak je uveden v prvním odstavci tohoto rozhodnutí, a jak jej

v podrobnostech nesporně tvrdí účastníci řízení, s tím, že skutkové okolnosti níže uvedené v rámci právního posouzení jednotlivých žalobních bodů, které rovněž nebyly účastníky rozporované, krajský soud zjistil ze správních spisů.

IV.a. K žalobnímu bodu ad a. – nezákonné ústní jednání

6. Podle § 80 odst. 4 věty druhé zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.
7. Aby bylo možné omluvu považovat za *náležitou* ve smyslu citovaného ustanovení přestupkového zákona, musí splňovat tři podmínky: 1. obviněný se musí omluvit neodkladně, tedy ihned, jakmile mu to okolnosti dovolí; 2. v omluvě musí být uveden důvod, který obviněnému účast na jednání znemožňuje; 3. důvod omluvy musí být doložen, obviněný tedy musí své tvrzení v rámci objektivních možností prokázat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 79/2016-24, shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2021, č. j. 6 As 366/2020-24).
8. Krajský soud posoudil skutkové okolnosti omluvy žalobce, resp. zástupce žalobce podle substituční plné moci z nařízeného ústního jednání dne 24. 8. 2020, a dospěl k závěru, že tato nebyla omluvou *náležitou*, když nesplňovala podmínky 1. a 3. uvedené v předchozím odstavci.
9. Jestliže totiž existence překážky, která měla bránit substitučnímu zástupci žalobce v dostavení se k ústnímu jednání, nastala již den před jednáním, a tento zástupce žalobce se omluvil až v den jednání telefonicky (na tomto místě krajský soud podotýká, že ačkoliv ona překážka měla nastat v neděli, z ničeho neplyne a žalobce ani netvrdí, proč jeho zástupce na základě substituční plné moci nemohl zaslat omluvu správnímu orgánu již ten den), a omluva v písemné formě pak byla substitučním zástupcem žalobce zaslána správnímu orgánu až osm dní po termínu ústního jednání a až osm dní po odpadnutí překážky (srov. tvrzená porucha vozidla dne 23. 8. 2020 a čekání na opravu až do 24. 8. 2020 – v omluvě uvedeno zjevně nesprávně 24. 7. 2020), pak tuto nelze považovat za včasnou (nenaplnění první podmínky). Zároveň nebyl nijak doložen tvrzený důvod omluvy (nenaplnění druhé podmínky). Současně nelze opomenout, že ani žalobce sám se na jednání nedostavil a z jednání se neomluvil, ačkoliv byl řádně předvolán prostřednictvím svého zástupce, a neomluvil se ani zástupce žalobce na základě plné moci. Disponoval-li přitom žalobce pro dotčené správní řízení důležitými relevantními argumenty, pak mu nic nebránilo tyto uplatnit osobně u jednání správního orgánu i bez přítomnosti právního zástupce, případně je mohl předložit v písemné formě v období do vydání rozhodnutí, ani jeden z předestřených postupů však žalobce nevyužil. MěÚ Orlová jako prvostupňový správní orgán tedy v tomto ohledu mohl konat ústní jednání bez přítomnosti žalobce podle § 80 odst. 4 věty druhé přestupkového zákona.
10. Namítal-li žalobce, že byl jednáním správního orgánu bez jeho přítomnosti, resp. bez přítomnosti jeho právního zástupce, krácen na svém právu účastnit se dokazování, pak je nutné poukázat na to, že již neuvedl, jak konkrétně tato skutečnost zasáhla do jeho veřejných subjektivních práv. Žalobce v této souvislosti poukázal na bod 22 a násl. svého odvolání ze dne 20. 3. 2021, kde však pouze v obecné rovině uvádí své domněnky o tom, že

žádné dokazování neproběhlo, a že pokud by správní orgán provedl řádné řízení, pak by listiny předložené Policí ČR nepochybně zpochybněny byly, a rozhodně by k postihu žalobce nestačily. Tyto argumenty však žalobce nijak nerozvinul a v konkrétní podobě je nenamítal ani v průběhu správního řízení (mimo poukazovaný rozpor v označení měřicího zařízení Ramer 10 x Ramer 10 C, námitku k písemnému vyjádření policistů namísto výsledku, a mimo námitku k „šabloně měření“ – viz dále).

11. K v předchozím odstavci uvedené argumentaci žalobce pak pro úplnost krajský soud dodává, že dle konstantní judikatury jsou oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru považovány za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56), přičemž stěžejním důkazem je fotografický snímek z radaru, se kterým nebylo možno jakkoli manipulovat, a který jednoznačně vykazuje, že pachatel v daný okamžik na daném místě překročil zákonem povolenou nejvyšší rychlost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2011, č. j. 9 As 76/2010-76). Jestliže byl v řešeném případě zjištěn skutkový stav na základě listin označených jako oznámení o přestupku ze dne 24. 6. 2020, oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti sepsaný zasahujícími policisty ze dne 11. 6. 2020, úřední záznam ze dne 24. 6. 2020, záznam o přestupku (výstup z měřicího zařízení) obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření ze dne 11. 6. 2020, ověřovací list měřicího zařízení č. 045/20, a (po zrušení prvního rozhodnutí MěÚ Orlová ve věci) vyhodnocení záznamů ze zařízení Ramer 10, fotografie s mřížkou z výstupu měřicího zařízení Ramer 10 a úřední záznamy policistů s vyjádřeními k chybnému času v úředním záznamu, pak se dle judikatury jedná o dostatečné důkazy o spáchání přestupku. Současně krajský soud dospěl k závěru, že byl splněn i předpoklad spočívající v nezpochybnění uvedených podkladů v přestupkovém řízení. Tento závěr je odůvodněn tím, že žalobci bylo před vydáním rozhodnutí MěÚ Orlová ze dne 22. 2. 2021 připsáno MěÚ Orlová ze dne 26. 1. 2021, který byl zástupci žalobce doručen dne 29. 1. 2021, oznámeno ukončení dokazování a bylo mu umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladům a popřípadě navrhl jejich doplnění. Žalobce tuto možnost však nevyužil, a pouze obecně uvedl až v odvolání proti rozhodnutí MěÚ Orlová ze dne 22. 2. 2021, že kdyby správní orgán provedl řádné řízení za přítomnosti žalobce, pak by listiny předložené Policí ČR „nepochybně zpochybněny byly“ a rozhodně by k postihu žalobce nepostačovaly. Dokonce ani v žalobě však žalobce tyto podklady konkrétními relevantními námitkami nezpochybňuje, tedy mimo námitky k písemnému vyjádření policistů namísto výsledku, námitky k šabloně měření a námitky k rozporu v označení měřicího zařízení („RAMER10“ vs „RAMER10 C“), která jediná se vztahuje ke stěžejnímu důkazu – záznamu o přestupku (výstup z měřicího zařízení) obsahujícímu fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření ze dne 11. 6. 2020. Ke všem uvedeným námitkám, které nebyly způsobilé podklady správního rozhodnutí zpochybnit, se krajský soud v podrobnostech vyjadřuje dále, když v řízení byly uplatněny jako samostatné žalobní body. V uvedených souvislostech je navíc namístě podotknout, že žalobce ani ve správním řízení, ani v žalobě, zjištěný skutkový stav (místo spáchání přestupku, čas spáchání přestupku, naměřenou rychlost či jiné podstatné okolnosti) nijak konkrétně nerozporoval.

IV.b. K žalobnímu bodu ad b. – nerespektování závazného právního názoru

12. Pro posouzení dalšího žalobního bodu, v jehož rámci žalobce namítá, že nelze akceptovat, aby se policisté, kteří prováděli měření, vyjádřili k rozporu v časovém údaji spáchání přestupku písemně namísto toho, aby byli vyslechnuti, je dle krajského soudu podstatné, že policisté se měli vyjádřit pouze k tomu, že v záznamu o přestupku (výstup z měřicího zařízení) ze dne 11. 6. 2020 je uveden čas 12.14 hod., a v oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 11. 6. 2020, oznámení přestupku ze dne 24. 6. 2020 a v úředním záznamu ze dne 24. 6. 2020 je uveden čas 14.12 hod. Krajský soud má podaná písemná vyjádření policistů za zcela dostatečná, když rozpor spočívá pouze v zaměnění číslic, k němuž došlo, jak uvedl ve svém vyjádření formou úředního záznamu ze dne 9. 1. 2021 pprap. M. H., tak, že tento nedopatřením nesprávně přepsal údaj z radaru do ručně vyplňovaného oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 11. 6. 2020, a z tohoto následně vycházel i při zpracování oznámení přestupku ze dne 24. 6. 2020 a úředního záznamu ze dne 24. 6. 2020, pročez i v těchto listinách je uveden nesprávný časový údaj. V řízení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by měly vyvolávat pochybnosti, zda tomu tak skutečně bylo, zvláště za situace, kdy časový údaj spáchání přestupku jednoznačně plyne z (automatického) výstupu z měřicího zařízení.
13. S ohledem na výše uvedené krajský soud uzavřel, že se zcela zjevně jednalo o chybu v psaní vzniklou při přepisu časového údaje z výstupu z měřicího zařízení, když šlo pouze o vzájemné zaměnění číslic, a písemné vyjádření policisty pprap. M. H. tak bylo v tomto případě dostatečné, když navíc ve své podstatě nešlo o prezentaci vlastních vjemů policisty k věci, kterou by bylo nutno provést formou svědeckého výslechu. Nadto výslechy policistů sám žalobce ani nenavrhoval, jeho námitka spočívající v neprovedení svědeckých výpovědí pramení jen a pouze z názoru žalovaného obsaženého v prvním jeho rozhodnutí ve věci ze dne 3. 12. 2020, přičemž žalobce na této námitce setrvává přesto, že sám žalovaný v navazujícím, žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že vyžádání písemného vyjádření policistů bylo ve věci zcela dostačující.

IV.c. K žalobnímu bodu ad c. – nepoužitelný a neprovedený důkaz „šablona měření“; nepřezkoumatelné tvrzení o správnosti provedeného měření

14. K ověření správnosti měření se již opakovaně vyjadřoval Nejvyšší správní soud, jehož judikatura dovodila, že ověření správnosti měření rychlosti probíhá jednak v průběhu samotného měření v radarovém rychloměru, a jednak následně průmětem kontrolní šablony do snímku z měřicího zařízení, čímž se potvrzuje správnost zobrazení oblasti radarového svazku, přičemž tyto dvě metody se vzájemně doplňují a zajišťují tak vyšší validitu výsledku měření, a tím i vyšší standard ochrany práv obviněných z přestupků spočívajících v překročení nejvyšší dovolené rychlosti (shrnuje v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2021, č. j. 3 As 430/2019-41).
15. Dle krajského soudu tedy není o významu kontrolní šablony měření, ani o způsobu jejího použití pochyb. Opakovaná judikatura poukazuje na zcela běžnou praxi správních orgánů, kdy se průmětem kontrolní šablony do snímku z měřicího zařízení ověřuje správnost měření v radarovém rychloměru. V projednávané věci měl žalobce možnost se s postupem při vyhodnocování správnosti měření seznámit, když ve spise byla založena i listina označená jako vyhodnocení záznamů ze dne 25. 8. 2014, která popisuje mimo jiné postup při vyhodnocování správnosti měření v případě, že radar nezobrazuje radarový svazek ve

snímku (jak tomu bylo v řešené věci). K ověření správnosti měření pomocí kontrolní šablony („mřížky“) se pak žalovaný vyjádřil na str. 3 napadeného rozhodnutí, popsal, jak bylo dospěno k závěru, že vozidlo bylo změřeno správně, a jeho tvrzení v tomto ohledu nelze shledávat nepřezkoumatelným. S ohledem na dříve uvedené nelze přijmout ani námitku žalobce, že kontrolní šablona („šablona měření“) byla důkazem nepoužitelným, jakož ani nelze souhlasit, že byla důkazem neprovedeným, když ve správním spise se nacházela před vydáním druhého rozhodnutí MěÚ Orlová ve věci, a žalobce na to byl oznámením o ukončení dokazování ze dne 26. 1. 2021, doručeným jeho zástupci dne 29. 1. 2021, výslovně upozorněn.

IV.d. K žalobnímu bodu ad d. – nejasnost v typu měřicího přístroje

16. Žalobcem poukazovaná nejasnost v označení typu měřicího přístroje („RAMER10“ vs „RAMER10 C“) nepředstavuje dle krajského soudu relevantní námitku, když z listiny označené jako záznam o přestupku (výstup z měřicího zařízení) obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření ze dne 11. 6. 2020 je patrné i výrobní číslo měřicího zařízení „16/0255“, které se shoduje s výrobním číslem v listině označené jako ověřovací list č. 045/20, a tak není pochyb o tom, jaký silniční rychloměr byl pro měření použit; ostatně ani sám žalobce v tomto ohledu (opět) nepřichází se žádnými konkrétními argumenty.

V. Závěr a náklady řízení

17. Vzhledem k tomu, že po posouzení jednotlivých žalobních bodů dospěl krajský soud k závěru, že nejsou důvodné, nezbylo mu, než žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
18. Výrok o nákladech řízení má pak oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který neměl v řízení úspěch, nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nicméně protože mu nad rámec úřední činnosti žádné náklady řízení nevznikly, náhrada nákladů řízení mu přiznána nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 16. listopadu 2022

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce